

Početna Stranica > ... > Sudski Postupci > Građanski Predmeti > Izvođenje Dokaza > Slovakia

Izvođenje dokaza

Sadržaj omogućio

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Slovačka

1 Teret dokazivanj

1.1 Koja su pravila u vezi s teretom dokazivanja?

Pravilo na temelju kojeg sud izvodi dokaze na raspravama temelji se na članku 48. stavku 2. Ustava.

Od drugog se suda prema potrebi može zatražiti da izvede dokaze ili se dokazi mogu izvesti izvan rasprave. Sud o izvođenju dokaza izvan rasprave stranke u postupku obično obavješćuje pet dana unaprijed. Stranke u postupku imaju pravo prisustvovati takvu izvođenju dokaza.

Stranke su obvezne navesti dokaze kojima se potvrđuju njihove tvrdnje. Sud odlučuje koje će od navedenih dokaza izvesti.

Sud iznimno može izvesti dokaze koje nisu predložile stranke ako je to potrebno za donošenje odluke u predmetu.

Sud može odlučiti da izvedene dokaze treba dopuniti ili da se moraju ponovno iznijeti pred sudom.

1.2 Postoje li pravila prema kojima su određene činjenice izuzete od tereta dokazivanja? U kojim slučajevima? Je li moguće predočiti dokaze kako bi se pokazalo da određena pravna pretpostavka nije valjana?

Iznimka od izvođenja dokaza na raspravi primjenjuje se ako su ispunjeni uvjeti za donošenje odluke bez usmene rasprave. To ne znači da se u tim slučajevima dokazi ne izvode, nego da se izvode izvan, a ne tijekom rasprave. Izvođenje dokaza kvalitativno je slično dokazivanju tvrdnje.

Među tim je iznimkama sljedeće:

- rasprava o meritumu predmeta ako je riječ o jednostavnoj pravnoj ocjeni pitanja
- činjenice koje navode stranke nisu osporene i vrijednost spora bez sporednih troškova ne premašuje 2000 EUR
- na temelju suglasnosti stranaka; pri izdavanju naloga za plaćanje, presude zbog ogluhe ili presude na temelju priznanja i odricanju od zahtjeva.

Osim toga, rasprave se ne moraju naložiti u postupku revizije *in abstracto* u potrošačkim sporovima ako se izriče presuda zbog ogluhe u korist potrošača, u sporovima za suzbijanje diskriminacije pod uvjetom da tužitelj na to pristane, u pojedinačnim radnim sporovima i u slučaju prijedloga za određivanje hitne mjere.

1.3 U kojoj mjeri sud mora biti uvjeren u neku činjenicu kako bi presudu temeljio na postojanju te činjenice?

Pri ocjenjivanju dokaza sud u načelu nije ograničen zakonodavstvom da na određeni način ocjenjuje istinitost određenog dokaza. Stoga se primjenjuje načelo diskrecijske ocjene dokaza. Sudu se samo u rijetkim slučajevima

nameću određena zakonska ograničenja za ocjenu dokaza. Na primjer, svaku činjenicu za koju u zakonu postoji oboriva pretpostavka mora prihvatiti kao dokazanu osim ako nije drukčije dokazano u postupku (članak 133. Građanskog zakonika).

Sud obvezuju odluke Suda Europske unije. Obvezuje ga i odluka Ustavnog suda o tome je li određeni zakonodavni akt u suprotnosti s Ustavom, zakonom ili međunarodnim ugovorom koji obvezuje Slovačku Republiku. Sud obvezuju i odluke Ustavnog suda i Europskog suda za ljudska prava o temeljnim ljudskim pravima i slobodama. Nadalje, obvezuju ga i odluke nadležnih tijela o tome da je počinjeno kazneno djelo, lako kažnjivo djelo ili drugi prekršaj kažnjiv na temelju određenih propisa. Međutim, ne obvezuju ga odluke o novčanim kaznama izrečenima na licu mjesta.

Osim toga, sud može ocijeniti pitanja koja su u okviru nadležnosti donošenja odluka drugog tijela. Međutim, ako je nadležno tijelo donijelo odluku o tom pitanju, sud tu odluku uzima u obzir i uključuje je u obrazloženje svoje presude (načelo poštovanja prethodnih odluka).

2 Izvođenje dokaza

2.1 Mora li stranka uvijek podnijeti zahtjev za izvođenje dokaza ili sudac u određenim predmetima može izvesti dokaze na vlastitu inicijativu?

Stranke u postupku obvezne su navesti dokaze kojima se dokazuju njihove tvrdnje. Sud odlučuje koje će od navedenih dokaza izvesti. Može izvesti dokaze i na vlastitu inicijativu u slučaju dokaza koji se temelje na javnim registrima i popisima ako oni ukazuju na to da činjenice koje iznose stranke proturječe stvarnosti. Sud nikakve druge dokaze ne izvodi na vlastitu inicijativu.

Sud može izvesti dokaze na vlastitu inicijativu da bi ustanovio jesu li ispunjeni postupovni uvjeti odnosno hoće li predložena odluka biti izvršiva i da bi se upoznao s relevantnim stranim pravom.

2.2 Ako je zahtjev stranke koji se odnosi na izvođenje dokaza odobren, što slijedi?

Sud dokaze izvodi na raspravama, osim ako su ispunjeni uvjeti za donošenje odluke bez održavanja usmene rasprave.

Stranke imaju pravo dostaviti primjedbe o prijedlozima za izvođenje dokaza i o svim izvedenim dokazima.

2.3 U kojim slučajevima sud može odbiti zahtjev stranke za izvođenje dokaza?

Sud dokaze ocjenjuje po vlastitom nahođenju tako što uzima u obzir svaki dokaz pojedinačno i u odnosu na sve druge dokaze te pažljivo razmatra sve okolnosti otkrivene u postupku. Pouzdanost svakog izvedenog dokaza može se osporiti ako zakonom nije propisano drukčije.

Određena granica diskrecijske ocjene dokaza primjenjuje se na žalbeni sud i na sud koji je odgovoran za žalbe po pravnim pitanjima, pri čemu žalbeni sud nije ograničen činjenicama predmeta kako ih je utvrdio prvostupanjski sud. On stoga može donijeti drukčiji zaključak o činjenicama. Međutim, ne može odstupati od ocjene određenog dokaza koji je izveo prvostupanjski sud. Dokaz koji je izveo prvostupanjski sud može ocijeniti drukčije samo ako ponovno izvede taj dokaz. Međutim, za razliku od prvostupanjskog suda, dokaze koje je izveo niži sud može ocijeniti drukčije preko zamoljenog suda.

2.4 Koji različiti načini dokazivanja postoje?

Sve što može pridonijeti pravom razjašnjenju pitanja i što je prikupljeno na zakonit način na temelju dokaznih sredstava može poslužiti kao dokaz. Dokazna sredstva uključuju ispitivanje stranaka i svjedoka, dokumente, izvještaje stručnjaka, vještačenja i inspekcije. Ako način izvođenja dokaza nije propisan, određuje ga sud.

2.5 Na koji se način od svjedoka dobivaju dokazi te kako se ti načini razlikuju od onih pomoću kojih se dokazi dobivaju od vještaka? Kakva su pravila u vezi s pisanim dokazima i izvješćima/mišljenjima vještaka?

Svjedok je osoba koja nije sud ili stranka u postupku koja svjedoči o činjenicama koje je spoznala svojim

osjetilima. Svjedoci mogu biti samo fizičke osobe.

U stvarima u nadležnosti građanskih sudova često je potrebno mišljenje vještaka o činjenicama koje služe kao činjenična osnova za odluke o meritumu predmeta. Ako odluka o meritumu predmeta ovisi o ocjeni činjenica za koje je potrebno stručno znanje, sud imenuje vještaka. Sud u tom slučaju mora imenovati vještaka čak i ako sudac ima stručno znanje koje bi mu omogućilo da na stručan način ocijeni predmet postupka. To znanje ne može zamijeniti objektivno utvrđivanje činjenica koje provodi stranka izvan tijela koje o njima odlučuje.

Osnovni je zadatak suda točno formulirati pitanja za vještaka. Sud je dužan vještaku postavljati samo pitanja o činjenicama, a izbjegavati pitanja povezana s pravnom ocjenom predmeta mišljenja vještaka.

Sud može naložiti da mišljenje vještaka preispita drugi vještak ili znanstvena ili druga institucija. Predmet takvog drugog mišljenja preispitivanje je prethodno dostavljenog mišljenja. To se katkad naziva nadvještačenje. Sud ispituje mišljenja vještaka isto kao i sve druge dokaze.

2.6 Imaju li neki načini dokazivanja veću težinu od drugih?

Sud ocjenjuje pouzdanost i istinitost svakog pojedinog dokaza. Sud nije ograničen zakonodavstvom da na određeni način ocjenjuje određeni dokaz, što se naziva načelom diskrecijske ocjene dokaza. Unatoč tomu, njegova ocjena nije proizvoljna, nego mora uzeti u obzir sve što je otkriveno u postupku. Sud bi te činjenice trebao poštovati i mora točno odrediti kako su one međusobno povezane. Međutim, nije ograničen redoslijedom prvenstva dokaza po važnosti i dokaznoj vrijednosti.

2.7 Je li za dokazivanje određenih činjenica obvezna primjena određenih načina dokazivanja?

U stvarima u kojima postupak može početi bez prijedloga i u postupcima za dozvolu za sklapanje braka, utvrđivanje ili osporavanje očinstva ili majčinstva, posvojitost i posvojenje te u pitanjima trgovačkog registra sud je obvezan prikupiti dodatne dokaze potrebne za utvrđivanje činjenica čak i ako stranke nisu predložile takve dokaze.

2.8 Jesu li svjedoci zakonski obvezni svjedočiti?

Svaka fizička osoba koja primi sudski poziv obvezna je pojaviti se pred sudom i dati iskaz u svojstvu svjedoka na temelju članka 196. stavka 2. Zakona o parničnom postupku. Svaka osoba mora reći istinu i ne smije ništa prikrivati. Sud svjedoka mora obavijestiti o kaznenopravnim posljedicama lažnog svjedočenja i o njegovu pravu da odbije dati iskaz.

2.9 U kojim slučajevima mogu odbiti svjedočenje?

Svjedoci mogu odbiti dati iskaz samo ako bi mogli inkriminirati sami sebe ili svoje bližnje. Sud odlučuje je li odbijanje svjedočenja zakonito. Svjedoci mogu odbiti dati iskaz i ako bi se njihovim svjedočenjem prekršila obveza čuvanja ispovjedne tajne ili povjerljivosti informacija koje su saznali kao osobe kojima je usmeno ili napismeno povjerena pastoralna skrb pod uvjetom čuvanja povjerljivosti.

2.10 Je li moguće kazniti osobu koja odbije svjedočiti ili je prisiliti da svjedoči?

Sud odlučuje o zakonitosti odbijanja svjedočenja. Žalbe protiv odluke suda nisu dopuštene. Ako svjedok unatoč odluci suda odbije dati iskaz, sud mu može izreći novčanu kaznu.

2.11 Postoje li osobe koje ne mogu svjedočiti?

Sudovi uvijek moraju saslušati zakonskog zastupnika organizacije koja je stranka u građanskom postupku u svojstvu stranke u takvom postupku, a ne u svojstvu svjedoka (članak 185. Zakona o parničnom postupku).

2.12 Koja je uloga suca i stranaka u saslušanju svjedoka? Pod kojim uvjetima svjedok može svjedočiti videokonferencijskom vezom ili uz primjenu drugih tehničkih rješenja?

Prije ispitivanja svjedoka sud mora utvrditi njihov identitet i odnos sa strankama. Osim toga, svjedoke se mora upoznati s važnošću svjedočenja, njihovim pravima i obvezama, kaznenopravnim posljedicama lažnog svjedočenja i pravom na primanje naknade za svjedoke.

Sud poziva svjedoke da suvislo opišu sve što znaju o predmetu ispitivanja. Sud zatim svjedocima postavlja pitanja koja su nužna za dopunjavanje i razjašnjavanje njihova svjedočenja.

Svjedocima se ne smiju postavljati pristrana ili sugestivna pitanja. Ako se strankama u postupku ili vještacima postave takva pitanja ili bilo kakva pitanja povezana s pravnom ocjenom predmeta, predsjedavajući sudac ta pitanja smatra nedopuštenima. Predsjedavajući sudac odlučuje o nedopuštenosti pitanja u rješenju koje se ne dostavlja i protiv kojeg se ne može podnijeti žalba. To rješenje čini samo dio zapisnika s rasprave.

Uz suglasnost stranaka sud može održati usmenu raspravu uz pomoć videokonferencijske ili druge komunikacijske tehnologije.

3 Ocjena dokaza

3.1 Ako stranka nije legalno pribavila dokaze, postoje li ograničenja koja sud primjenjuje pri donošenju presude?

Treba ponovno naglasiti da sud nije ograničen zakonodavstvom da na određeni način ocjenjuje određeni dokaz, što se naziva načelom diskrecijske ocjene dokaza na temelju članka 191. Zakona o parničnom postupku.

3.2 Hoće li moje svjedočenje biti dokaz ako sam stranka u postupku?

Sud radnje stranaka i njihovih odvjetnika te drugih osoba uključenih u postupak ocjenjuje izričito u smislu njihova sadržaja, a ne na temelju načina na koji su ih te osobe navele. Radnje stranaka uređene su načelom neslužbenosti. Stranke u načelu imaju diskrecijsko pravo pri obavljanju postupovnih radnji: njihov iskaz ima iste pravne učinke bez obzira na to je li dostavljen napismeno ili kao usmena izjava koja će se unijeti u zapisnik, ali mora se navesti izričito ili tako da se otklone sve sumnje o njihovoj pravoj namjeri.

4 Je li ta država članica u skladu s člankom 2. stavkom 1. Uredbe o izvođenju dokaza navela druga tijela koja su na temelju Uredbe nadležna za izvođenje dokaza za potrebe sudskih postupaka u građanskim ili trgovačkim stvarima? Ako je odgovor potvrđan, u kojim su postupcima nadležna za izvođenje dokaza? Mogu li zatražiti izvođenje dokaza ili pomoći u izvođenju dokaza samo na temelju zahtjeva druge države članice? Vidjeti i obavijest u skladu s člankom 2. stavkom 1. Uredbe o izvođenju dokaza

Ne, nijedno drugo tijelo nije obaviješteno.

■ Posljednji put ažurirano: 29/04/2026

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJN-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.